

SPÆLIR SÆR VIÐ YRKIÐ AT LYSA MENNISKJU

FYRIKOMANDI, SPENT OG VÆLUPPLØGD TRÍNUR SOFÍA NOLSØE MIKKELSEN FRAM Á SKYPE-SKÍGGJANUM, SMINKAN ER LØGD, TÍ UM EINA LÖTU FER HON Á PALLIN VIÐ SÍNI GRUNDÚTBÚGVING Í AT VERA MENNISKJA. HESUFERÐ SPÆLIR HON HÁRFRÍÐKARI Í YRKI SÍNUM SUM SJÓNLEIKARI

Vár Berghamar Jacobsen



BÝTT AT HAVA KYNSUPPBÝTTAR LEIKUR

Bláa og reyða partisanturriklæðið hjá foreldrunum brúktu Sofía og vinmaðurin til at spæla Superman og Batman við. Sofía spældi ofta við dreingir, nógv syskinabørn eru dreingir, og eisini hava vinfólkin hjá foreldrunum átt dreingjabørn. Sofía fekk bæði Nintendo, og eina "Super- sucker" vatnbyrsu. Tey spældu dreingjaspøl og ymisk bóltspøl.

"Men eg havi ikki spælt kríggj," sigur Sofía "mest tí at eg ikki dugdi at gera ljóðini av vápnunum, men nú tá eg hugsar aftur á tað, er tað púra ørt, at børn spæla kríggj, men tey spegla jú sjálvandi bara tann heim, vit búgva í." Ikki fyrri tað, Sofía hevur eisini spælt við sokallaðar gentuleikur og hevur bæði átt eina babyborn dukku, barbie dukkur og brúðarkjóla, sum hon bæði spældi við og svav í, í eina heila viku. Og einaferð ynskti hon sær ein dustsúgvare og kúlur. "Pillbýtt at fáa dustsúgvare og kúlur.....so skal man ganga har og dustsúgva kúlurnar". Sofía heldur, at tað at kynsuppbýttar leikur er nakað fjas, og eisini tað at býta upp í litir, dreingjalitir og gentulitir. "Og hví kunnu dreingir t.d. ikki tað sama sum gentur sleppa at hava neglalakk? – Sum genta kann man vera prinsessan ella tann neyðstadda, sum kann verða bjargað av tí stóru og sterku superhetjuni ella av prinsinum, sum aldrin kann gráta og vísa kenslur. Eg

sakni kvinnuligu superhetjuna, og her meini eg ikki wonderwoman við stóru bróstunum og lítlu miðjuni, ella catwoman í strømmum leðri, hvørs superkreftir tykjast at vera at forføra menn. Og eg sakni eisini mannligu superhetjuna, sum kann annað enn at skrapa sær. Sofía heldur, at í staðin fyrri at uppdraga børnini við patriarkalskum stereotýpum, so hevði tað verið gott at latið børnini velja sjálvi.

AT VEKSA UPP NÆR NÁTTÚRUNI GER NAKAÐ SERLIGT VIÐ FÓLK

"Tað var mega feitt at flyta heim" sigur Sofía um hendingina, tá hon 9 ára gomul flutti til Føroyar og byrjaði í 4. flokki. "Tað er deiligt at vaksa upp í Føroyum. Í Danmark hevði eg ein bakgarð at spæla í og í Føroyum slapp man at renna úti á bønnum til langt út á náttina, og vit kundu ganga túrar í fjøllunum og vitja ommur og abbar á Skála og í Klaksvík". Sofía fekk sera góðar vinir beinanvegin og treivst væl.

"Tað at vaksa upp so nær at náttúruni ger nakað serligt við fólk. Um vit t.d. tosa um list, so haldi eg meg síggja nakað serstakt í føroyskum listafólki. Vit eru eitt so lítið land og hava so ótrúliga nógv dugnalig listafólk. Eg føli sjálv, at hvørja ferð eg havi verið og vitjað í Føroyum, komi eg niðir aftur full av listarligum íblástri".

Sjálv veit Sofía ikki, um tað er umskiftiliga veðrið ella tað at man alla tíðina sær sjónaringin. Tað at man er so avbyrgdur, ella kanska okkurt annað, í øllum førum er okkurt við føroyska landslagnum, sum setir lívið og deyðan í perspektiv. "Tað er hendan inspiratiónin, sum er so fantastisk!" sigur hon við eini rødd, sum er full av eldhuga.

TIL DRAMA SAMAN VIÐ MAMMU

Sum 10 ára gomul byrjaði Sofía at ganga til drama, hon spældi eisini fótbólt, badminton, kurvabólt og gekk til klaver. Men sjónleikur fór so við og við at fylla meir, so hini áhugamálini vórðu spakuliga vald frá. Frá hon var 11-16 ár gekk hon á Dramaverkstaðnum hjá Hjørdis Johansen. Eitt árið gingu mamman og hon á sama holdi. "Fantastiskt at uppliva mammu sína soleiðis, dramavenjingar lata upp fyrri eini síðu av fólki, sum man ikki er vanur við. Tað hendir okkurt, tá vaksin fara at spæla krógví blunda og pikk. Tað er lívsjáltandi, og man flennir nógv og sleppur fasadunum, tá man spælir saman. Dramavenjingar eru stuttligar og hjálpsamar fyrri nógv ymiskt í lívinum," sigur Sofía smilandi.

Eitt syskinabarn hjá Sofíu helt, at hon skuldi fara til auditor í Sjótleikarhúsinum, og soleiðis vildi tað til, at hon kom at spæla við í tveimum